

No. 6071: 1-2.
ACC. N.R.

Landskap: Småland Upptecknat av: J. A. Löth
Härad: Uppvidinge Adress: Björkås.
Socken: Tjärås Berättat av: Densanne
Uppteckningsår: 1939 Född år 1869 i

Itrar a° Ulvås kartfr. lista nr. 38. sid. 1-2.

Skriv endast på denna sida!

Svar på kartfrågelista no 28.

6071

I Uppvidingeskogarna, var den kvinnan välkänd av de flesta gamla kolare. Jagad
av Oden var hon ofta, men det fanns kolargubbar som lurade både Oden och hans
hundar från spåret och i regel fick de god hjälp vid kloolningen senare. Kvinnan
gick i bygdens sagor under namnet Skogsräven-Skogssnuvan-Skogs jumfrun, när det
talades om henne i stugorna om kvällarna, framför brasan. Men om en gammal kola-
talade om henne i kolhyttan eller i skogen vid jagt, såde han alltid Ho, eller
Hon, eller mamsell. Det var lika farligt för en gammal kolare eller jägare att
säga Hennes namn som vargens, vilken kallades den Grå, gråfan eller gråben, när
man misstänkte att han hörde det. Till häst har ingen omtalat Henne här, mer än
Joan i Svenstorp som på 1850 talet var i sälskap med sin dräng, (min far) för
att skjuta tjäder på spel. De stod på ett litet avstånd från varandra och far
hörde Den vilda jakten-Odens jagt gå förbi sig lågt under sig i dimman och
så hörde far att Joan sköt och han gick till honom, då låg han blodig och av-
svimmad och när far väckt honom talade han om att han sett ett naket fruntimmer
springa förbi med våldsam fart så håret stod rakt ut och hon hade stannat till
och sagt.-Skjut ett skott å förvilla hunnarna, så ska du träffa allt va du sekter
på. Joan gjorde som hon bad honom och hundarna tappade spåret, men efter kom

Skriv endast på denna sida!

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

2. 6071

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

2.

kom Oden och red och tvärt över sadeln hade han ett gammalt naket fruntimmer
liggande och hon hade alnslånga bröst som slängde kring huvudet. Oden red rakt
på Joan och sade. — Om du lägger dej i min jagt en gång te, så slår ja ihjäl dej.
Joan trodde bergsäkert på historien så länge han levde, men far påstod att Joan
hade åkt en kana på den blöta renmossan på berget och slaget sig sanslös. Det
talades om Kolare som släppt in Henne i kolhyttan medan jagten gått förbi. Odens
jagt hörs i luften, endast under sträckfågeltiden, höst och vår, mest på våren.
Skogssnuvan syns aldrig av några kolare eller jägare numera. Den sägs förr av
sådana som låg ute i skogarna natt och dag och aldrig träffade några andra kvin-
nor, annat än i dröm och fantasi. Att hon väckte både mej och alla kolare när vi
sov i hyttan, kan ingen som legat vid milorna någon längre tid bestrida. Själv
har jag många gånger hört henne säga. — Vakna Alfred då ä ell i mila. Jag kallar
det vanan att vakna när det behövs. Vetenskapen kallar det vanstro, men skulle de
männen ligga vid kolmilor och ha ansvaret en längre tid, så finge även de helt
säkert göra bekantskap med det sjätte sinnet. Alla kolares, jägares, och fiskares
goda vän och hjälpreda, Henne.

Skriv endast på denna sida!

J. F. Höök
C.